

РЕШЕНИЕ

№ 200

гр. Ямбол, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светла Р. Д.

при участието на секретаря Й. Г. П.
като разглежда докладваното от Светла Р. Д. Гражданско дело № 20232330103265 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по молба на **Т. С. Г.** против **ПМГ „А. Р.“**, с която моли на основание чл.128 КТ, вр. с Анекс №*** към КТД № *** да се осъди ответника ПМГ"А. Р." да ѝ заплати сумата от 2011,65 лв. представляваща дължимото, но неизплатено увеличение на заплатата ѝ за периода от 01.01.2023 г. до 07.07.2023 г., ведно със законната лихва, считано от момента на завеждане на делото до окончателното изплащане на сумата.

Ищцата твърди, че е работила в ответната гимназия на длъжността „***“ съгласно трудов договор № ***г., като със заповед № *** г. трудовото ѝ правоотношение било прекратено на основание чл.326, ал.1 от КТ, считано от 07.07.2023 г. Твърди, че е член на С. о. и за трудовото ѝ правоотношение се прилагало КТД за системата на предучилищното и училищното образование № ***г., сключен между М.О.Н., С.р.с.Н.П. в Б. и С. д. в средното образование - в качеството на работодатели, от една страна и „С.б.у. към Конфедерацията на независимите синдикати в Б.", синдиката „***" към К.т. „***" и независимия учителски синдикат към К. н. с. Б., от друга страна, наречена синдикати. Сочи че с Анекс № ***г. бил променен чл. 27 от КТД, като било прието, че индивидуалните основни работни заплати на ***, които към момента на увеличението са в диапазона между старите и новите минимални работни заплати или са по-високи от тях, се увеличават с не по-малко от 15%. В текста на чл.27 от анекса изрично е посочено, че „За системата на предучилищното и училищното образование се определят минимални работни заплати, **считано от 01.01.2023г.**

С оглед обратното действие на клаузите и разпоредбите, касаещо увеличение на работните заплати на педагогическия и непедагогическия персонал, уговорени в посочения анекс и Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № *** от 2017 г. за нормиране и заплащане на труда, ищцата твърди, че е подала заявление до *** на ответната гимназия вх. № *** г. за актуализация на индивидуалната работна заплата за периода от 01.01.2023 г. до 07.07.2023 г. С писмо от 13.10.2023 г. на *** на ПМГ „А. Р.“ това увеличение било отказано, като писмото е препратило към писмо с № *** г. на *** на О. н. *** Е. Л., в което е посочено, че увеличение на заплатите се дължи само на лицата – педагогически и непедагогически персонал, които имат действащо трудово правоотношение към датата на приемане на анекса, т.е. 10.08.2023 г.

С оглед на изложеното, ищцата счита отказа на *** на ответната гимназия да ѝ бъде преизчислено трудовото правоотношение за посочения период за незаконосъобразен като постановен в противоречие с Анекс № *** г към КТД за системата на предучилищното и училищното образование № *** г. и параграф *** от Наредба за изменение и допълнение на наредба № *** от 2017 г. за нормиране и заплащане на труда.

Счита, че този отказ има и дискриминационен характер на основание чл.157, ал.1 от ДФЕС, който установява принципа, че равен труд следва да се заплаща по един и същи начин.

В хода на съдебното дирене искът се поддържа.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от пълномощника на ответника, с който счита иска за допустим, но го оспорва по основание и размер.

Не оспорва факта, че ищцата е била назначена при него по трудов договор, както и че същият е прекратен на 07.07.2023г.. Не оспорва факта на увеличение на трудовото възнаграждение въз основа на постигнато споразумение и Анекс на основание КТД и Анекса, но оспорва правото на ищцата да го получи като се позовава на писмо от 02.10.2023 г. на РУО Я., с което на ПМГ „А. Р.“ се дават указания и пояснения по въпроса, свързан с приложението на Анекса от 10.08.2023г. към КТД от 06.12.2022г., според което кръгът на лицата, имащи право да получат това увеличение са всички, които към 10.08.2023 г. притежават качеството работници и служители. Пзовава се и на получен от МОН отговор на отправено от тях запитване, дадено от *** на О.н. *** Е. Л., според което не съществува правна възможност за лицата с прекратени трудови правоотношения до момента на определяне и договаряне на новите работни заплати да получат разликата от

увеличението на минималните работни заплати за минал период от време. Поради това не е изплатено обезщетение за минал период, тъй като към 10.08.2023 г. ищцата не е била служител в ПМГ „А. Р.“ гр. Я. Оспорва факта, че ищцата е била ***.

Счита направеното възражение за дискриминационния характер на изплащането за неоснователен, като посочва, че на всички осем човека работили в гимназията и са с прекратени трудови договори преди 10.08.2023г., не е било изплатено увеличението на заплатите за минал период. Моли за отхвърляне на иска като им бъдат присъдени направените разноски. В хода на делото възраженията се поддържат.

След преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Ищцата е представила трудовия си договор с ответника № ***Г., с който е назначена на длъжността „****“ с основно месечно трудово възнаграждение от 865.00лв. и допълнително за придобит стаж и професионален опит от 332,16лв. Представена Заповед № ***Г. на директора на ПМГ-Я., с която на основание чл.326, ал.1 от КТ във връзка с подадено заявление с вх.№ ***Г. е прекратен трудовият договор с Т. С. Г.. Ищцата е представила и отправеното от нея до гимназията предизвестие за прекратяване на трудовото ѝ правоотношение, както и фишовете ѝ за работна заплата за м.май и м.юни 2023г.

Ищцата е представила и изпратено ѝ писмо изх.№ ***Г. от *** на ПМГ „А. Р.“ във връзка с постъпило от нея заявление в гимназията, в което се изразява желанието ѝ да бъде актуализирана работната ѝ заплата за времето, през което е изпълнявала длъжността „****“ и свързаните с това обезщетения, съгласно чл.27,ал.2 от КТД за системата на предучилищното и училищното образование приет с Анекс от 10.08.2023г., като са и предоставени заявление към МОН с изх.№ ***Г. и вх.№ ***Г. на МОН, както и писмо на МОН с изх.№ ***Г., който дава отговор на въпроси, свързани с прилагане на Анекс № ***Г. към КТД № ***от 06.12.2022г. за системата на предучилищното и училищно образование, копия от които са представени с писмото. Ищцата е представила още становище на С.б.у. относно прилагане на Анекс № ***Г. към КТД за системата на предучилищното и училищното образование от 06.12.2022г., както и становище от Синдикат „****“ към КТ“****“. Представен е и самият

Анекс № ***г. към КТД за системата на предучилищното и училищното образование от 06.12.2022г., както и колективния трудов договор № ***г.

От своя страна ответника е представил искане от ищцата вх.№ ***г. за увеличение на работната ѝ заплата с 15% за времето от 01.01.2023г. до 06.07.2023г. и за разликата при преизчисляването на полученото обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, изплатено ѝ след прекратяване на трудовите ѝ правоотношения. Ответника е представил още предизвестието на ищцата, Заповед № ***г. на *** на ПМГ „А. Р.“, с която е наредено, считано от 01.01.2023г. да се увеличи ОРЗ на педагогическия персонал, който е в трудовоправни взаимоотношения с гимназията към 10.08.2023г., с 15%. Представено заявление от *** на отната гимназия до *** на о. н. относно прилагане на анекса към поименно посочени лица, вкл. И на ищцата, с които трудовото правоотношение е прекратено. Представено е писмо от МОН, РУО-гр.Я. вх.№***г. относно изплащане на допълнителни възнаграждения във връзка с изпълнение на Анекс №****г. за системата на предучилищното и училищното образование.

Видно от служебна бележка изх.№ ***г. на СРС на КТ“****“ гр.Я. Т. С. Г. е дългогодишен член на СРС към „КТ ****“ и към настоящият момент продължава *** си в синдиката. Ищцата е представила и трудовият си договор сключен с ПГ“В. Л.“ от 07.07.2023г.

По делото бе назначена и изготвена съдебно-икономическа експертиза. Същата дава заключение, че ако трудовото възнаграждение на ищцата бъде актуализирано в съответствие с разпоредбата на чл.27, ал.1, т.2 от Анекс № ***г. към КТД № ***от 06.12.2022г. за периода 01.01.2023г. – 06.07.2023г. се получава разлика в размер общо 2011,65лв. За процесния период от м.01.2023г. – м.07.2023г. по банковата сметка на Т. С. Г. е изплатено начисленото нетно трудово възнаграждение – общо 15370,39 лв. Увеличение на осн. Чл.27, ал.1, т.2 от Анекс № ***г. към КТД № ***г. не е изплатено на ищцата. Съдът изцяло възприема заключението експертизата, като обективно и компетентно дадено.

По искане на ответника по делото бе разпитана като свидетел *** на училището С. П.. Същата заяви, че във връзка с изплащане на новите работни заплати със задна дата, както и обезщетения, те направили запитване до МОН за тези работници, които са напуснали. В официално писмо от МОН и от РУО

Я. се твърдяло, че нямали такова право и затова не са изплатили. Те били второстепенен разпоредител на средства на Община Я. и всеки месец минавали на контрол от страна на най-различни институции. Били са уведомили всички осем служители с писмени отговори. Заяви, че знае Т. Г., че е била ***, но не може да каже към момента на прекъсване на правоотношението си дали е била, като задължително в началото на учебната година получават списък.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл. 128 от КТ.

Съгласно цитираният текст работодателят е длъжен в установените срокове да начислява във ведомости за заплати трудовите възнаграждения на работниците и служителите за положения от тях труд и да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. В чл.57 КТ е предвидено, че колективния трудов договор, какъвто е този сключен за системата на предучилищното и училищното образование № *** г. има действие спрямо работниците и служителите, които са *** на синдикалната организация-страна по договора.

Страните не спорят и от доказателства по делото се установи, че ищцата е била в трудовоправни отношения с ответната гимназия, като на 31.08.2018г. е била назначена на длъжността „***“, като същото е прекратено на 07.07.2023г., след отправено предизвестие от нея. От представената от ищцата служебна бележка издадена от КТ“****“, съдът приема че са установени *** права на ищцата в синдикалната организация. Същата по правата си същност представлява частен свидетелстващ документ и следва да се преценява съобразно чл.180 от ГПК. Същият не е оспорен от ответника и в съвкупност с гласните доказателства събрани по делото, съдът намира, че следва да се кредитира.

Безспорно от представения по делото Анекс № ***г. се установява, че е предвидено увеличение на работните заплати на педагогическите специалисти с 15% и на непедagogическия персонал. Същият е сключен към колективния трудов договор за системата на предучилищното и училищното образование № ***г., като страна по него е Синдиката „****“ към КТ „****“, чийто *** е ищцата по делото.

Спорен по делото е въпроса дали процесното изменение на КТД, направено с Анекс № ***г. се прилага и за тези работници и служители, които към датата на приемане на анекса вече са били с прекратено трудово правоотношение.

В случая следва да се вземе предвид, че с приемането на Закона за държавния бюджет за 2023г. както и пар.2 за изменение и допълнение на Наредба №*** г. за нормиране и заплащане на труда, законодателят изрично е постановил същите да се прилагат, считано от **01.01.2023г.** Приетото изменение на КТД с Анекс № ***. предвижда нов размер на основните възнаграждения на работните заплати на педагогическите специалисти и непедагогически персонал считано от **01.01.2023 г.** Никъде в същия, нито в КТД, е посочено, че това увеличение не засяга лицата с прекратено ТПО, т.е. придаденото обратно действие на нормата следва да се тълкува, че се отнася до лицата, които в този период са полагали труд в тези учебни заведения и са били в редовни ТПО. Това обратно действие на нормата е и в съответствие с чл. 14 от ЗНА, който предвижда, че обратното действие на разпоредбите на нормативните актове се придава само по изключение и то изрична разпоредба.

Поради това съдът приема, че посочените разпоредби се прилагат и за лицата, които към момента на влизане в сила на нормите /01.01.2023г./ са отговаряли на изискванията на закона – да са страни полагачи труд по трудово правоотношение, обхванати от действието на КТД, по силата на членственото си правоотношение. Това тълкуване е и в съответствие и с принципа , че се дължи равно възнаграждение за еднакъв или равностоен труд, като приемането на противното би дискредитирало тези работници, които към приемането на Анекса са били с прекратено ТПО. Тълкуването, което *** на О.н. е направила не е официално в съответствие със ЗНА, направено по съответния ред, поради което и не обвързва съда и следва да се цени в съответствие с останалите доказателства и като изхождащо от заинтересованата институция. Безспорен факт е, че през процесния период 01.01.2023г. до 07.07.2023г. ищцата е полагала труд в ответната гимназия, в съответствие с длъжността, която е заемала, поради което същата има право да получи предвиденото в Анекс № ***г. към КТД № *** от 06.12.2022 г. увеличение на работната си заплата.

Според неоспорената СИЕкспертиза разликата, която се получава при актуализирано трудово възнаграждение на ищцата за периода 01.01.2023г. – 06.07.2023г. е **2011,65лв.**, до който размер съдът намира иска за доказан, като за разликата до предявеният от 2200лв. искът следва да се отхвърли. Сумата следва да се присъди ведно със законна лихва за забава, считано от датата на подаване на иска в съда – 08.12.2023г. до окончателното ѝ изплащане.

При този изход на делото на осн.чл.78,ал.1 от ГПК ответникът дължи на ищцата направените от нея разноски . Съобразно представения списък същата е направила разходи за адвокатско възнаграждение от 520.00лв. Следователно ответникът дължи разноски по съразмерното от 475,48лв. Същият следва да бъде осъден да заплати ДТ в размер на 80,47лв., както и да заплати по сметката на ЯРС и направените от съда разноски за вещо лице в размер на 200.00 лв.

На осн.чл.78,ал.3 ответникът има право на разноски по съразмерност, които са от 44,52лв.

Воден от изложеното , ЯРС

РЕШИ:

ОСЪЖДА П.М.Г. „А. Р.“ със седалище- гр.Я. адрес на управление – ул.*** представлявано от *** Н. Д. В. на осн.чл.128 от КТ да заплати на Т. С. Г., с ЕГН ***** от гр.Я., ул.“*** сумата от 2011,65 лв., представляваща неизплатено трудово възнаграждение за периода 01.01.2023г. до 07.07.2023г., ведно със законната лихва за забава върху сумата, считано от 08.12.2023г., до окончателното ѝ изплащане, като искът за разликата от 2011,65лв. до 2200 лева отхвърля, като неоснователен.

ОСЪЖДА П.М.Г. „А. Р.“ – Я. да заплати на Т. С. Г. сумата от 475,48лв. – разноски по делото.

ОСЪЖДА Т. С. Г. да заплати на П.М.Г. „А. Р.“ – Я. направените по делото разноски в размер на 44,52лв.

ОСЪЖДА П.М.Г. „А. Р.“ – Я. да заплати по сметката Районен съд – Я. сумата от 80,47лв. – дължима държавна такса, както и сумата от 200.00лв. направени от съда разноски за експертиза.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Я. в двуседмичен

срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Я.: _____